

ΑΘΗΝΑ · ΙΣΤΑΝΜΠΟΥΛ · ΦΕΡΓΚΙΟΥΣΟΝ ΕΞΕΓΕΡΣΗ ΣΤΟΝ ΚΑΠΙΤΑΛΙΣΜΟ ΠΟΥ ΔΟΛΟΦΟΝΕΙ ΓΙΑ ΤΟΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΜΟ ΣΤΟΝ 21ο ΑΙΩΝΑ 6 ΔΕΚΕΜΒΡΗ | ΠΟΡΕΙΑ | ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ | 13.00

«Εσύ δε θα μπορέσεις να αποφύγεις τα χημικά, εγώ θα τρέξω γρήγορα μαμά.
Θα πάρω εγώ ψωμί»

της Θάνιας Βέζου

(από το περιοδικό των Αναιρέσεων, τεύχος 23)

Και 296 μέρες μετά στις 11 Μαρτίου του 2014, έχοντας μείνει μόλις 16 κιλά, ο 15χρόνος Μπερκίν Ελβάν, προστέθηκε στη λίστα των νεκρών της εξέγερσης του πάρκου Γκεζί στην Τουρκία. Ο Μπερκίν χτυπήθηκε από κάλυκα δακρυγόνου απευθείας στο πίσω μέρος του κεφαλιού και πέθανε μετά από 9 μήνες περίπου στην εντατική. Ο θάνατος του οδήγησε σε μεγαλειώδεις και δυναμικές διαδηλώσεις, συγκεντρώσεις διαμαρτυρίας σε όλες τις μεγάλες τουρκικές πόλεις και σε πολλές πόλεις του εξωτερικού. Υπολογίζεται ότι στην κηδεία του βγήκε στους δρόμους πάνω από 1.500.000 κόσμος (η μεγαλύτερη πορεία σε κηδεία στην Τουρκία). Η νεολαία, οι εργαζόμενοι, οι άνεργοι και οι φοιτητές στην Τουρκία ξαναβγήκαν στους δρόμους οργισμένοι για το θάνατο του Μπερκίν, για την λογοκρισία και την καταστολή, την καταπάτηση κάθε δημοκρατικού δικαιώματος και ελευθερίας, για τη χούντα του Ερντογάν, για τη ζωή τους που διαλύεται, για την "ανάπτυξη" της χώρας που την εργαζόμενη πλειοψηφία την οδηγεί σε εργασιακές συνθήκες γαλέρας, σε μισθούς πείνας (δεν υπάρχει βασικός μισθός στην Τουρκία, σχεδόν δεν υπάρχει ταμείο ανεργίας και ασφάλιση για τους ανέργους). Ο θάνατος του Μπερκίν ήρθε σε μια εποχή έντονων αναταραχών στη χώρα.

Μετά την εξέγερση του πάρκου Γκεζί, στην Άγκυρα και στο πανεπιστήμιο METU ο Ερντογάν δίνει εντολή να κοπεί το ιστορικό δάσος του κάμπους του πανεπιστημίου για να περάσει από εκεί κομμάτι της εθνικής οδού... Οι φοιτητές στήνουν οδοφράγματα και πορείες ξεκινούν στην Άγκυρα και σε ολόκληρη την Τουρκία. Ταυτόχρονα στις μεγάλες γειτονίες της χώρας αρχίζουν να λειτουργούν συνελεύσεις που οργανώνουν τον αγώνα! Η καταστολή της κυβέρνησης Ερντογάν είναι θηριώδης. Ο Σεπτέμβρης του προηγούμενου χρόνου βρήκε την Τουρκία σε αναβρασμό που τείνει να πάρει την μορφή λαϊκής εξέγερσης. Μερικούς μήνες μετά ξεσπούν μεγάλα σκάνδαλα διαφθοράς μεταξύ των υπουργών και των βουλευτών της κυβέρνησης Ερντογάν. Ο κόσμος ξαναβγαίνει στους δρόμους και η Πρωτοχρονιά βρίσκει τους λαούς της Τουρκίας στα πάρκα να διαμαρτύρονται ενάντια στον αυταρχισμό και τη διαφθορά της κυβέρνησης. Ο Ερντογάν πιο ανίσχυρος από ποτέ (βουλευτές παραιτούνται, ο άηλιος ισχυρός του σύμμαχος Φ. Γκιουλέν να τον πολεμάει και ο κόσμος στους δρόμους) απαντά με ακραίες αστυνομικές επιχειρήσεις. Σε αυτή την κοινωνικοπολιτική συγκυρία ο θάνατος

του Μπερκίν αποτελεί αφορμή για να βγει ο δρόμος ξανά στους δρόμους.

Οι μαθητές στα σχολεία κάνουν αποχή, πορείες μέσα στα σχολεία, κρεμούν παντού φωτογραφίες του Μπερκίν. Το ίδιο στα πανεπιστήμια, στα γήπεδα, στα πάρκα. Η οργή ξεχειλίζει και οι δηλώσεις βουλευτών του ΑΚΡ πως, δεν τον στείλαμε εμείς να πάει να πάρει ψωμί, εξοργίζουν ακόμα περισσότερο. Στην Τουρκία μια γενιά νέων πολιτικοποιείται, οργανώνεται, διεκδικεί, παλεύει.

Η αριστερά που βγήκε ανάπηρη μετά την πολιτική χούντα του Εβρέν, ξαναβγαίνει στο προσκήνιο. Ο συνδικαλισμός, η αριστερά και οι απεργίες που ήταν κοινός τόπος μόνο των οργανωμένων πριν από την εξέγερση του πάρκου Γκεζί, γίνεται η καθημερινή συζήτηση των εξεγερμένων. Ο Ερντογάν προσπαθεί να πείσει πως όλη η εξέγερση ήταν δόκλιος ξένων δυνάμεων και των διεθνών ΜΜΕ..

Όμως η νεολαία στην Τουρκία βγήκε στους δρόμους, πάλεψε, διεκδίκησε δεν σταμάτησε μπροστά αύρες και τους χιλιάδες αστυνομικούς, είναι η μετά Γκεζί γενιά. Η γενιά που διεκδίκησε τα πανεπιστήμια, τα κατέλαβε, έφτιαξε οδοφράγματα για να σταματήσει τις ορδές της αστυνομίας μέσα σε αυτά.

Είναι η γενιά που φώναξε σε όσους είπαν πως η κυβέρνηση μας έδωσε ότι της στέκεται εμπόδιο, «να δούμε πως θα μας σήσει την οργή μας».

Φιντάνι που μεγαλώνει στον κόρφο του λαού έγινης, Μπερκίν Ελβάν, καμάρι μας. Πίστεψε με, ως αύριο θα τους δικάσουμε. Ξύπνα, Ξύπνα, Ξύπνα, Μπερκίν μου, Ξύπνα! (απο τραγούδι γραμμένο για τον Μπερκίν Ελβάν)

Από το Φέργκιουσον στο Οχάιο..
"Χωρίς Δικαιοσύνη, δεν υπάρχει Ειρήνη"!

Ήταν 9 Αυγούστου του 2014 όταν στο μακρινό Φέργκιουσον, στην πολιτεία Μιζούρι των Η.Π.Α. ο 18 χρόνος Μάικλ Μπράουν δολοφονήθηκε από τα πυρά του αστυνομικού Ντάρντ Ουίλσον. Όπως ανέφεραν οι αυτόπτες μάρτυρες τότε, ο νεαρός Μάικλ ήταν άοπλος, είχε σηκώσει τα χέρια του ψηλά και φώναζε στον αστυνομικό να μην τον σκοτώσει. Μάταια. Η είδηση έκανε σύντομα το γύρο του κόσμου φτάνοντας και στη μακρινή Ελλάδα, που 6 χρόνια πριν είχε ζήσει κάτι αντίστοιχο. Η μόνη διαφορά ήταν ότι ο Αλέξης της Ελλάδας ήταν 15 χρονών και ήταν λευκός. Για τις επόμενες μέρες, το Φέργκιουσον πραγματικά φλεγόταν. Χιλιάδες νέοι είχαν βγει στους δρόμους με αφορμή -και όχι αιτία- τη δολοφονία ενός από αυτούς. Κάτι αντίστοιχο συνέβη και σε μια σειρά ακόμα πόλεων. Οι ΗΠΑ έζησαν τις χειρότερες αναταραχές των τελευταίων δεκαετιών. Τα ημερήσια της Τρίτης 25/11 αναμενόταν να βγει η απόφαση του δικαστηρίου για το δολοφόνο του 18 χρονου. Χιλιάδες κόσμου παγκόσμια παρακολουθούσαν τις εξελίξεις με κομμένη την ανάσα. Το προηγούμενο βράδυ το Ferguson έζησε τη χειρότερη νύχτα του, τυλιγμένο στις φλόγες από τους διαδηλωτές. Το δικαστήριο της πόλης Σεντ Λιούις στο Μιζούρι αποφάσισε να μην ασκήσει καν δίωξεις στο δολοφόνο Ντάρντ Ουίλσον, ενώ οι ένοχοι δεν βρήκαν πιθανή αιτία για την παραπομπή σε δίκη του αστυνομικού. Πολλοί είχαν προεξοφλήσει πως ο δολοφόνος θα αθωνόταν. Και ο λόγος δεν ήταν άλλος, από το ότι ήταν αστυνομικός που σκότωσε ένα μαύρο. Και κάτι τέτοιο αρκεί στην εξαιρετικά ρατσιστική Αμερική της κυριαρχίας των λευκών. Με την ανακοίνωση της είδησης διαδηλωτές σε δεκάδες πόλεις των ΗΠΑ που ήταν ήδη συγκεντρωμένοι

ή προετοιμασμένοι να συγκεντρωθούν σε συγκεκριμένα σημεία, κατακλύζουν τους δρόμους. Κρατώντας μαύρα πανό που έγραφαν "Ο ρατσισμός σκοτώνει", "Δεν θα μείνουμε σιωπηλοί". «Είμαστε βαθύτατα απογοητευμένοι επειδή ο δολοφόνος του παιδιού μας δεν θα υποστεί τις συνέπειες των πράξεών του. Μοιρολόι κατανοούμε ότι πολλοί είναι εκείνοι που συμμερίζονται τον πόνο μας, σας παρακαλούμε να διοχετεύσετε την οργή σας σε τρόπους που θα αποτελέσουν μια θετική αλλαγή. Χρειάζεται να δουλέψουμε όλοι μαζί, προκειμένου να διορθώσουμε το σύστημα που επέτρεψε να γίνει κάτι τέτοιο», δηλώνει η μητέρα του αδικημένου νέου. Όμως οι εκκλήσεις για ηρεμία δεν βρίσκουν τόπο. Στις επόμενες μέρες οι αντιδράσεις στη μη απαγγελία κατηγοριών ξέσπασαν αστραπιαία σε κάθε μεγάλη πόλη. Από το Μιζούρι, την Ουάσιγκτον, το Σικάγο και τη Βοστώνη έως τη Νέα Υόρκη οι διαδηλωτές ξεκινούνται στους δρόμους με πανό και συνθήματα, που στηλίτευαν τη «ρατσιστική τρομοκρατία της αστυνομίας»: «Οι ζωές των μαύρων μετρούν», «Δικαιοσύνη για τον Μάικλ Μπράουν». Ο κόσμος συγκρούεται με την αστυνομία, αναποδογυρίζουν αμάξια και φωνάζουν σε ολόκληρο τον κόσμο να ακούσει την αδικία. Τα social media, τα θεσμικά ΜΜΕ, ο πρόεδρος των ΗΠΑ συζητάνε, εξηγούνε, δικαιολογούνε, καθυσυχάζουν. Όμως δεν τα καταφέρνουν να πείσουν τους εξεγερμένους νέους, που αντιλαμβάνονται πως η δικαστική απόφαση σημαίνει πρακτικά πως είναι πλέον νόμιμο να σκοτώνεις έναν μαύρο άνδρα στις ΗΠΑ. Λίγες μόνο μέρες μετά επιβεβαιώνονται. Πρόσθετο λάδι στη φωτιά της λαϊκής οργής έρχεται να ρίξει βίντεο που δόθηκε στη δημοσιότητα από τη δολοφονία ενός άλλου 12χρονου μαύρου από

αστυνομικούς στο Κλίβελαντ του Οχάιο.

Ο αστυνομικός περιμένει μόλις 1,5 δευτερόλεπτο μέχρι να ανοίξει πυρ εναντίον του έγκληκτου 12 χρονου ο οποίος τυχαίνει εκείνη την ώρα να παίζει στο πάρκο κρατώντας ένα ψεύτικο πιστόλι. Το γεγονός δεν μπορεί παρά να πυροδοτήσει νέες κινητοποιήσεις και εκδηλώσεις οργής.

Μόλις την περασμένη Τετάρτη, πολυάριθμοι διαδηλωτές πραγματοποίησαν πορείες στη Νέα Υόρκη μέχρι αργά τη νύχτα, μετά την απόφαση του σώματος ενόρκων του Στέιτεν Άιλιαντ να μην απαγγελθούν κατηγορίες σε βάρος ενός ακόμη λευκού αστυνομικού, που τον περασμένο Ιούλιο είχε κατηγορηθεί για τον θάνατο ενός μαύρου πολίτη κατά τη σύλληψή του. Στη διάρκεια των εκδηλώσεων διαμαρτυρίας συνελήφθησαν 83 διαδηλωτές, οι οποίοι κινούμενοι σε μικρές ομάδες, επικείμενα να διαταράξουν την ετήσια γιορτή για την αφή του χριστουγεννιάτικου δένδρου στο Ροκφέλλερ Σέντερ.

Η μεγάλη αναταραχή βιώνεται ως όμορφο μέρα για τους διαδηλωτές, που νιώθουν πλέον το ποτήρι να ξεχειλίζει. Αντίθετα για τα ΜΜΕ και το κυρίαρχο πολιτικό προσωπικό η λέξη αναταραχή γίνεται συνώνυμο της βίας και απαιτούν την επιστροφή της ηρεμίας.

Μόνο όμως μια «δικαιοσύνη με διάρκεια» που να αναγνωρίζει ότι «η ζωή των μαύρων μετράει» θα μπορούσε να φέρει την ειρήνη που αναζητούν τα οστικά επιτελεία. Ως τότε, το φόντασμα των νυχτών της οργής θα πλανιόταν πάνω τα φετινά Χριστούγεννα στις ΗΠΑ.

Της Νίκης Βαχαβιώλου